

aarlig Afgift af 8 Ø. pr. Reg.-Ton netto. Afgiften forfalder til Betaling henholdsvis den 2. Januar og den 1. Juli; den opkræves af Skibsregistreringskontoret i København efter nærmere af Ministeren for Søfart og Fiskeri fastsatte Regler. Beløbene kan inddrives ved Udpantning. — Hvor ganske særlige Omstændigheder taler derfor, kan Ministeren for Søfart og Fiskeri nedsætte eller endog helt eftergive Afgiften.

§ 2. De i Henhold til Reglerne i § 1 indkommende Beløb vil være at anvende til den praktiske Uddannelse af Søfolk til Styrmand og Skibsførere i Handelsflaaden som Tilskud til Drift af Skoleskibe eller anden Uddannelsesvirksomhed med Formaal som det omhandlede. De nærmere Regler herom fastsættes af Ministeren for Søfart og Fiskeri efter Sameaad med de ledende Organisationer for Skibsredere, Skibsførere og Styrmand.

§ 3. Denne Lov træder i Kraft den 1. Juli 1929. Den Konsulatafgift, som hidtil er blevet opkrævet af danske Handelsskibe i udenrigsk Fart i Henhold til Lov om Konsulatvæsen Nr. 92 af 14. April 1893 § 2, jfr. Lov Nr. 12 af 31. Januar 1896 og Lov Nr. 32 af 10. Marts 1905, opkræves sidste Gang den 1. Januar 1929.

Lovens Hensigt er dels at ophæve Konsulatafgiften, dels, da det paa Grund af Sejlskibsfartens gradvise Tilbagegang er blevet vanskeligt at tilvejebringe fyldestgørende Betingelser for den praktiske Del af Uddannelsen for de vordende Styrmand og Skibsførere til Handelsflaaden, at skaffe Midler til dette Formaal. Det Beløb, *Skibsafgiften* vil indbringe, anslaaes til henimod 100 000 Kr. aarlig.

Konsulatafgiften, som ophæves ved § 3, androg for Dampskibe 25 Ø. pr. Reg.-Ton netto og for Sejlskibe 6 Ø., alt halvaarligt, og indbragte for Tiden aarligt 287 000 Kr. I de siden Afgiftens Indførelse i 1893 forløbne Aar er der fra Rederinæringens Side ved flere Lejligheder blevet rejst Protest mod Afgiften, og Dansk Dampskibsrederiforening og Dansk Sejlskibsrederiforening har gentagne Gange anholdt om, at Afgiften maa blive ophævet.

Idet den nævnte Afgift, som hvilende alene paa Skibsfartserhvervet, i sig selv maatte anses for lidet rationelt begrundet, har Ministeriet anset det for rimeligt, at Afgiften ophæves, hvorved dog bemærkes, at Udenrigsministeriet, der i øvrigt ikke har fundet noget at erindre mod Konsulatafgiftens Ophævelse, har forbeholdt sig, i det Omfang, det skønnes for-